

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **ČEZ Distribuce, a. s.**
sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2018 č. j. MSK 138248/2017, ve věci zásahu do významných krajinných prvků,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo částečně změněno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „MMO“) ze dne 18. 8. 2017 č. 59/17/OP, částečně zamítnuto žalobcovo odvolání a uvedené rozhodnutí potvrzeno. MMO uvedeným rozhodnutím vydal podle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“) kladné závazné stanovisko k zásahu do registrovaných významných krajinných prvků (dále jen „VKP“) č. 15 „*Porubský rybník*“ na pozemcích parc. č. 2693, 2637 a 2639/1 v k. ú. Poruba a č. 17 „*Park u porubského nábreží*“ na pozemcích parc. č. 2635 a 2634 v k. ú. Poruba, který bude spočívat ve vykácení 21 stromů specifikovaných v rozhodnutí. V rozhodnutí MMO byla stanovena (a napadeným rozhodnutím žalovaného nezměněna) podmínka č. 5: „*Bude provedena výsadba dřevin k obnově VKP, a to:*
 - *ve VKP č. 15 solitérní výsadba 1 ks sadovnický zapěstovaného kmenného tvaru stromu druhu olše lepkavá (Alnus glutinosa) o obvodu kmene ve výšce 1 m nad zemí min. 12 cm na pozemku p. č. 2639/1 v k. ú. Poruba*
 - *ve VKP č. 17 solitérní výsadba 1 ks zapěstovaného kmenného tvaru stromu druhu jasan úzkolistý (Fraxinus angustifolia 'Raywood') o obvodu kmene ve výšce 1 m nad zemí min. 16 cm a výšce nasazení koruny min. 2,25 m na pozemku p. č. 2635 v k. ú. Poruba*Výsadba bude umístěna vně ochranných pásem zařízení technické infrastruktury a min. 2,5 m od okraje zpevněných ploch. Bude zajištěna následná péče o vysazené dřeviny po dobu min. 3 let od výsadby, vč. výměny dřevin v případě jejich úhynu.“
2. Žalobce především namítá, že uvedenou povinnost žalobci jako provozovateli distribuční soustavy elektřiny, který k zásahům v ochranném pásmu podle § 25 odst. 3 písm. g) zák. č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetického zákona), ve znění pozdějších předpisů, nepotřebuje povolení ke kácení dřevin ve smyslu § 7 a násl. ZOPK, nelze povinnost náhradní výsadby uložit jen s poukazem na § 4 odst. 2 ZOPK. Náhradní výsadbu lze uložit jen podle § 9 ZOPK; ten se však na žalobce v tomto případě nevztahuje.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. V napadeném rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě trvá na názoru, že podle § 4 odst. 2 ZOPK lze jako podmínku zásahu do VKP uložit výsadbu nových dřevin a následnou nezbytnou péči o ně. Ust. § 9 ZOPK nebylo při rozhodování v této věci užito.
4. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
5. Podle § 4 odst. 2 ZOPK významné krajinné prvky jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umísťování staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů. Podrobnosti ochrany významných krajinných prvků stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

Shodu s prvopisem potvrzuje

6. Původní zrušující rozsudek krajského soudu ze dne 4. 12. 2018, č. j. 25 A 13/2018-21 v této věci byl ke kasační stížnosti žalovaného zrušen Nejvyšším správním soudem, a to rozsudkem ze dne 26. 3. 2019, č. j. 4 As 420/2018-29. V něm Nejvyšší správní soud konstatoval „...že podmínka výsadby a péče o porost v přezkoumávané věci není ve výše nastíněném smyslu uložení nové povinnosti bez zákonného zmocnění, ale omezením bezprostředně souvisejícím s posuzovanou, respektive povolovanou činností žalobkyně. Pokud totiž právní řád opravňuje správní orgány udělovat adresátům veřejnoprávního působení povolení k určité činnosti, opravňuje je v rámci téhož zmocnění stanovit i omezení bezprostředně související s povolovanou činností, pokud je to v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, a to zejména se zásadou přiměřenosti. I takováto omezení jsou svou povahou jakýmsi povinnostmi, avšak podloženými zákonným zmocněním k povolované činnosti. V posuzované věci je přitom třeba zdůraznit, že žalobkyně nežádala o povolení ke kácení dřevin, ale o závazné stanovisko k potenciálnímu zásahu do významného krajinného prvku. Pokud by žalobkyně žádala o kácení dřevin, uložení náhradní výsadby by skutečně představovalo novou povinnost, která se samotným kácením bezprostředně nesouvisí, a právní řád pro ni vytváří výslovné zmocnění v § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny. V případě posuzování zásahu do významného krajinného prvku však povinnost náhradní výsadby a péče o porost představuje toliko omezení posuzované činnosti, protože ve své podstatě jen upřesňuje, za jakých okolností nedojde k porušení či zničení významného krajinného prvku, popřípadě k ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce. Krajský soud v Ostravě tak pochybil, neboť dospěl k nesprávnému závěru, že stanovení podmínek č. 5 a 6 v závazném stanovisku, respektive rozhodnutí správních orgánů, nemělo zákonný podklad.“ Podmínka nové výsadby v závazném stanovisku podle ustanovení § 4 odst. 2 ZOPK v případě zásahu do významného krajinného prvku není, jak tvrdí žalobce, uložení nové povinnosti a žalovaný tak nevybočil z mezí své pravomoci při vydání předmětného stanoviska.
7. Krajský soud proto zavázán výše vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu konstatuje, že žaloba není důvodná a nezbylo mu, než žalobu v plném rozsahu zamítnout podle § 78 odst. 7 s.ř.s. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 1. října 2019

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje